

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

BARNETS ~~MAGT~~

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

R

BARNETS MAGT

SKUESPIL

2 AKTER - 50 AFDELINGER

•••• ISCENESAT AF ••••

HOLGER-MADSEN

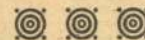
OPTAGET AF NORDISK FILMS CO.

A/S »FOTORAMA»
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst
o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

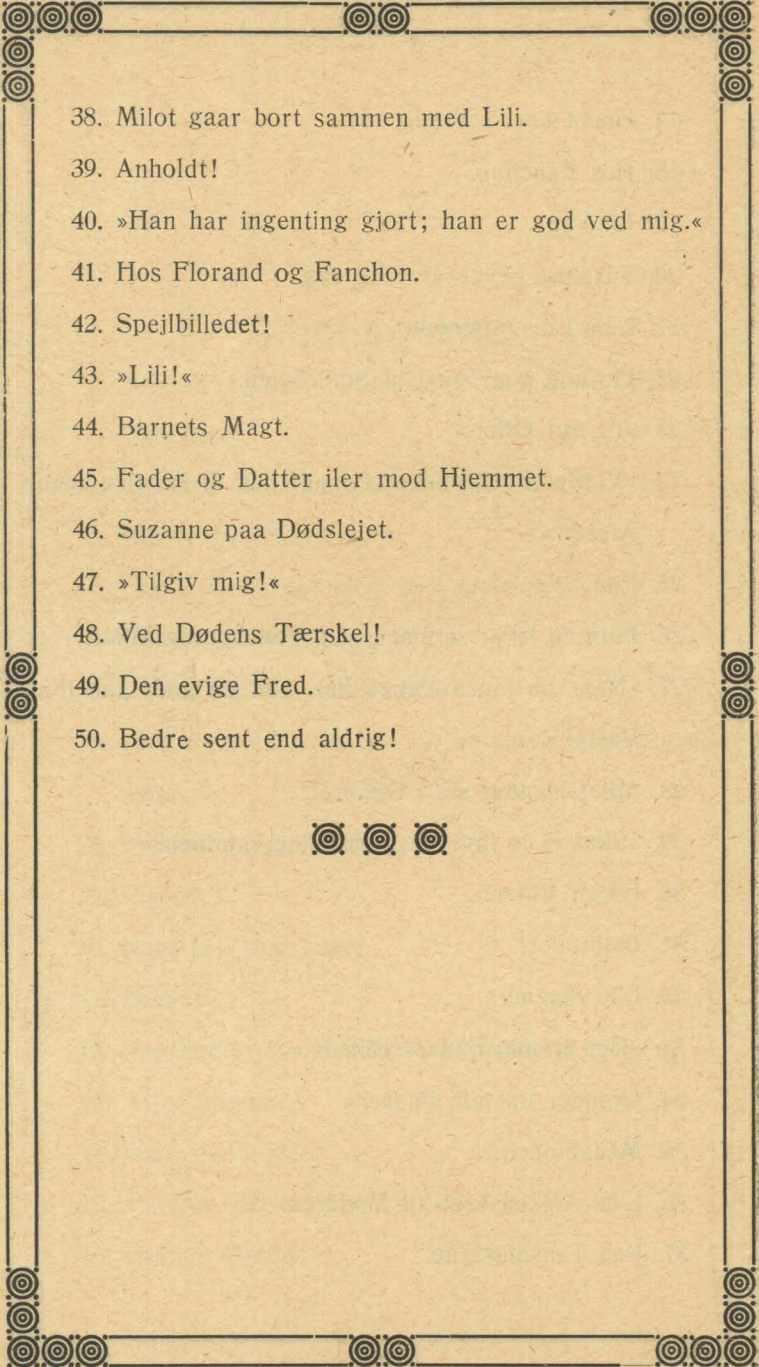
Florand, Bankier Hr. Robert Schmidt.
Suzanne, hans Hustru Fru Augusta Blad.
Lili, deres Datter Fru Else Wantzin.
Fanchon, Fru Christel Holch.
Milot, Hr. Aage Hertel.

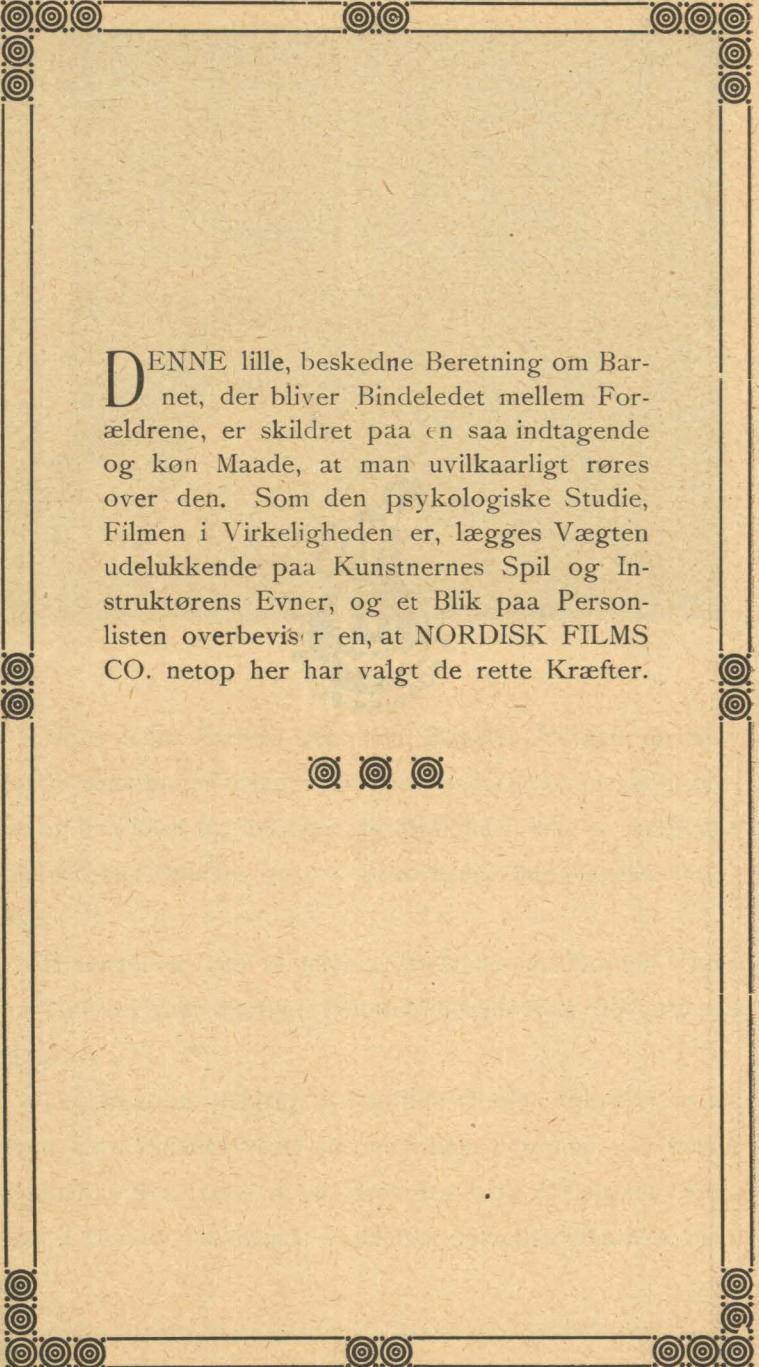

Afdelingerne:

1. Florand sidder i daarlige økonomiske Omstændigheder.
2. Tjeneren kommer med Dagens Post.
3. Brevet fra Fanchon.
4. Lille Lili vil lege med sin Far.
5. Billedbogen!
6. Hvor Fanchons Brev endte!
7. »Jeg maa da have Lov til at passe mine Forretninger.«
8. Florand gaar paa Børsen.
9. Ruineret.
10. Naar Lili skal tegne.
11. Brevet!
12. Suzanne synker sønderknust sammen.
13. Atter hjemme.
14. Hvor er Brevet?
15. »Her er vist det Brev, du søger!«
16. Heftige Optrin.

17. Gaaet bort i Vrede.
18. Hos Fanchon.
19. En Ven.
20. Suzanne bliver alvorlig syg.
21. Lille Lilis Aftenbøn.
22. Florand gaar med til Spillebullen.
23. »Et nyt Offer.«
24. »Vigtige Forretninger tvinger mig til at rejse uden Afsked.«
25. Paa Sygelejet.
26. Florand lever sammen med Fanchon og Milot.
27. »Naar du ingen Penge har, kan du godt gaa din Vej!«
28. Milot blander sig i Opgøret!
29. »Skal vi to lave en Forretning sammen?«
30. Foran Villaen.
31. Indbrudet!
32. Lili vaagner.
33. »Det er min Faders Billede.«
34. »Kender du min Fader?«
35. Medaillonen.
36. Lilis Afskedsbrev til Moderen.
37. Paa Taaspidserne.

-
38. Milot gaar bort sammen med Lili.
39. Anholdt!
40. »Han har ingenting gjort; han er god ved mig.«
41. Hos Florand og Fanchon.
42. Spejlbilledet!
43. »Lili!«
44. Barnets Magt.
45. Fader og Datter iler mod Hjemmet.
46. Suzanne paa Dødslejet.
47. »Tilgiv mig!«
48. Ved Dødens Tærskel!
49. Den evige Fred.
50. Bedre sent end aldrig!

DENNE lille, beskedne Beretning om Barnet, der bliver Bindeledet mellem Forældrene, er skildret paa en saa indtagende og køn Maade, at man uvilkaarligt røres over den. Som den psykologiske Studie, Filmen i Virkeligheden er, lægges Vægten udelukkende paa Kunstnerens Spil og Instruktørens Evner, og et Blik paa Personlisten overbeviser en, at NORDISK FILMS CO. netop her har valgt de rette Kræfter.

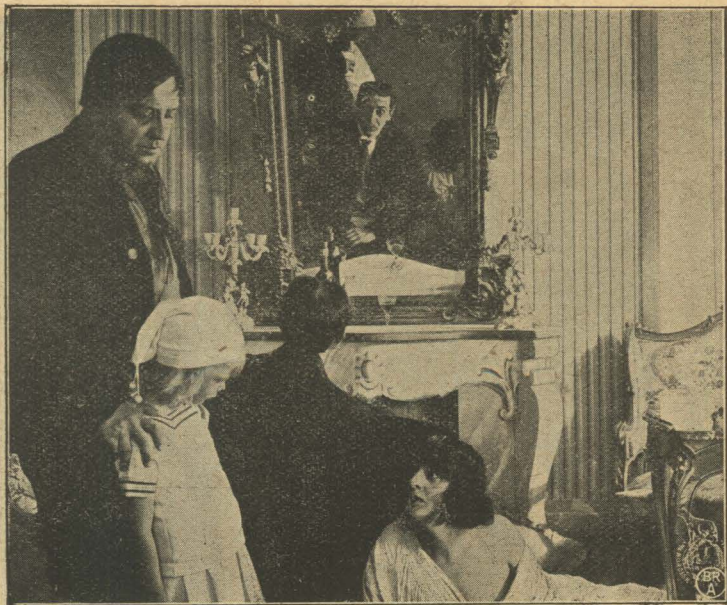

Ægteskabet mellem den unge Bankier Florand og hans Hustru Suzanne er meget ulykkelig. Suzanne er meget svagelig, og hun føler sig tilsidesat, fordi Manden ikke — trods den Tilstand hun befinder sig i — ofrer hende den ringeste Interesse.

Hjemmet er ved at blive et Helvede for Florand. Hans Forretninger gaar daarligt. Fallitten hænger over Hovedet paa ham.

Den Dag, han erfarer, at Fallitten vil blive erklæret, synes alt at have sammensvoret sig imod ham. Suzanne er tilfældig kommen i Besiddelse af et Brev fra hans Elskerinde, Fanchon. I heftige, anklagende Vendinger bebrejder hun ham hans

Utroskab; tænker han i det mindste ikke paa deres uskyldige lille Barn? — Florand, der i Forvejen var irriteret af sit Forretningsuheld, kommer under Hustruens retfærdige Bebrejdelser i ondt Lune, og i Vrede forlader han Hjemmet og begiver sig hen til Fanchon, i hvis Favn han søger Glemsel for alle sine Fortrædeligheder. Næste Morgen modtager Suzanne et Telegram af følgende Ordlyd:

»Vigtige Forretninger tvinger mig til at rejse uden Afsked.

Florand.«

2 Maaneder hengaar.

I Florands Hjem lever Suzanne alene med sin lille Datter Lili. Suzanne, der for hver Dag afkræftes mere og mere, bliver i tiltagende Grad opfyldt af Bekymringer for den lille Piges Fremtid.

Florand er sunket dybt.

Det begyndte med, at Fanchon, der er en gemen Forbryderske, i Forening med sin Kammerat og Arbejdsfælle Milot fik Florand overtalt til at gaa med hen i en Spilleklub. Her sætter Florand hurtigt alle disponible Penge til, og nu, da han ikke længere er i Stand til at underholde Fanchon, viser det sig, af hvad Art hendes Følelser overfor ham er. Hun lader

ham tydeligt forstaa, at han spiser Naadsensbrød i hendes Hus.

En Nat planlægger Milot et Indbrud i Florands Hjem. Han skaffer sig Adgang til Barneværelset, hvor Lili sover. Den lille Pige vaagner. Hun er slet ikke bange for den Fremmede, men giver sig tværtimod i Snak med ham. Milot, hvis første Tanke selvfølgelig har været at bringe det lille Væsen til Tavs-
hed, er dog ikke mere forhærdet, end at han lidt efter lidt bliver blød om Hjerfet ved at være i Stue med den frimodige lille Pige. Pludselig faar han lige over hendes Seng Øje paa et Portræt af Florand. Han stirrer forbavset paa det og forstaa af Barnets Snak, at Billedet forestiller hendes Fader. Men

Barnet, der er bleven opmærksom paa Overraskelsen hos den fremmede Mand, forstaa, at han ved, hvor hendes Fader er, og hun skænker ham den Medaillon, hun bærer om Halsen, paa Betingelse af, at han vil føre hende til hendes Fader. Det lover Milot. Lili dikterer ham et Brev, hvori hun forklarer Moderen, hvor hun er.

Saa begiver Milot og Lili sig afsted. Et Par Politibetjente, der er bleven opmærksom paa deres natlige Flugt, anholder dem og transporterer dem til Stationen. Man finder Medail-
lonen hos Milot, men Lili forklarer, at den har hun givet ham. Han har slet ingenting gjort. Han vil netop føre hende til hendes Fader. Saa faar de Lov at gaa.

Netop som Florand er Genstand for en ny Ydmygelse af Fanchon, træder Lili hen til ham og lægger sin lille, bløde Barnehaand i hans Haand.

— Fa'r, du maa gaa med mig hjem. Mo'r er meget syg! siger hun med sin spæde Barnerøst.

Da forstaar Florand, at en højere Vilje har ført den lille Pige til ham, og ledet af hendes Skridt vandrer han til Hjemmet, tidsnok til paa Dødens Tærskel at tage Afsked med sin Hustru, i hvis Øjne nu afspejler sig Ro og Fred: Barnets Fremtid er sikret.

DR. L. HENRY
H. H. HENRY & S.

B a r n e t.

Personerne:

Florand, Bankier.	Herr Robert Schmidt.
Suzanne, hans Hustru.	Fru Augusta Blad.
Lili, deres Datter.	Eise Wantzin.
Milot) Apacher.	Herr Aage Hertel.
Fanchon)	Fru Christel Holch.

Ægteskabet mellem den unge Bankier Florand og hans Hustru Suzanne er meget ulykkeligt. Suzanne er meget svagelig, og hun føler sig tilsidesat, fordi Manden ikke - trods den Tilstand hun befinder sig i - ofier hende den ringeste Interesse.

Hjemmet er ved at blive et Helvede for Florand. Hans Forretninger gaar daarligt. Fallitten hænger over Hovedet paa ham.

Den Dag han erfarer, at Fallitten vil blive erklæret, synes alt at have sammensvoret sig imod ham. Suzanne er tilfældig kommen i Besiddelse af et Brev fra hans Elskerinde, Fanchon. I heftige anklagende Vendinger bebrejder hun ham hans Utroskab: tanker han idet mindste ikke paa deres uskyldige lille Barn? - Florand, der i Forvejen var irriteret af sit Forretningsuheld, kommer under Hustruens retfærdige Bebrejdelser i ondt Lune, og i Vrede forlader han Hjemmet og begiver sig hen til Fanchon, i hvis Favn han søger Forglemmelse for alle sine Fortrædeligheder. Næste Morgen modtages Suzanne et Telegram af følgende Ordlyd:

"Vigtige Forretninger tvinger mig til at rejse uden Afsked.

Florand"

2 Maaneder hengaar.

I Florands Hjem lever Suzanne alene med sin lille Datter Lili. Suzanne, der for hver Dag afkræftes mere og mere, bliver i tiltagende Grad opfyldt af Bekymringer for den lille Piges Fremtid.

Florand er sunket dybt.

Det begyndte med, at Fanchon, der er en gemen Forbryderske, i Forening med sin Kammerat og Arbejdsfælle Milot fik Florand overtalt til at gaa med hen i en Spilleklub. Her sætter Florand hurtigt alle disponible Penge til, og nu, da han ikke længere er i Stand til at underholde Fanchon, viser det sig, af hvad Art hendes Følelser overfor ham er. Hun lader ham tydeligt forstaa, at han spiser Naadsensbrød i hendes Hus.

En Nat planlægger Milot et Indbrud i Florands Hjem. Han skaffer sig Adgang til Barneværelset, hvor Lille sover. Den lille Pige vaagner. Hun er slet ikke bange for den Fremmede men giver sig tværtimod i Shak med ham. Milot, hvis første Tanke selvfølgelig har været at bringe det lille Væsen til Tavshed, er dog ikke mere forhærdet end at han lidt efter lidt bliver blød om Hjertet ved at være i Stue med den frimodige lille Pige. Pludselig faar han lige over hendes Seng Øje paa et Portræt af Florand. Han stirrer forbavset paa det og forstaar af Barnets Snak, at Billedet forestiller hendes Fader. Men Barnet, der er bleven opmærksom paa Overraskelsen hos den fremmede Mand, forstaar, at han ved, hvor hendes Fader er, og hun skænker ham den Medaillon, hun bærer om Halsen, paa Betingelse af, at han vil føre hende til hendes Fader. Det lover Milot. Lilli dikterer ham et Brev, hvori hun forklarer Moderen, hvor hun er.

Saa begiver Milot og Lilli sig afsted. Et Par Politibetjente der er bleven opmærksom paa deres natlige Flugt, anholder dem og transporterer dem til Stationen. Man finder Medaillonen hos Milot, men Lilli forklarer, at den har hun givet ham. Han har slet ingenting gjort. Han vil netop føre hende til hendes Fader. Saa faar de Lov at gaa.

Netop som Florand er Genstand for en ny Ydmygelse af Fan-
chon, træder Lilli hen til ham og lægger sin lille, Bløde Bar-
nehaand i hans Haand.

-Fa'r, du maa gaa med mig hjem. Mo'r er meget syg! siger
hun med sin spæde Barnerøst.

Da forstaaer Florand, at en højere Vilje har ført den lille
Pige til ham, og Kædet af hendes Skridt vandrer han til Hjemmet,
tidsnok til paa Dødens Tærskel at tage Afsked med sin Hustru, i
hvis-Øjne nu afspejler sig Ro og Fred: Barnets Fremtid er sikret.

o o o o o o o o o o

NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN

МОСКОВСКОЕ
КОММУНИКАЦИОННОЕ
УПРАВЛЕНИЕ
ИЗДАТЕЛЬСТВО
ИЗДАТЕЛЬСТВО
ИЗДАТЕЛЬСТВО

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI**

COPENHAGEN

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“ Teleph.: Amt Mpl. 10191.

THE CHILD.

PRODUCED AND EXCLUSIVELY CONTROLLED BY
THE NORDISK FILMS CO., LTD.,
(EXCLUSIVE DEPARTMENT)

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone—Gerrard 6172

Telegrams—Norfilcom, Ox London.

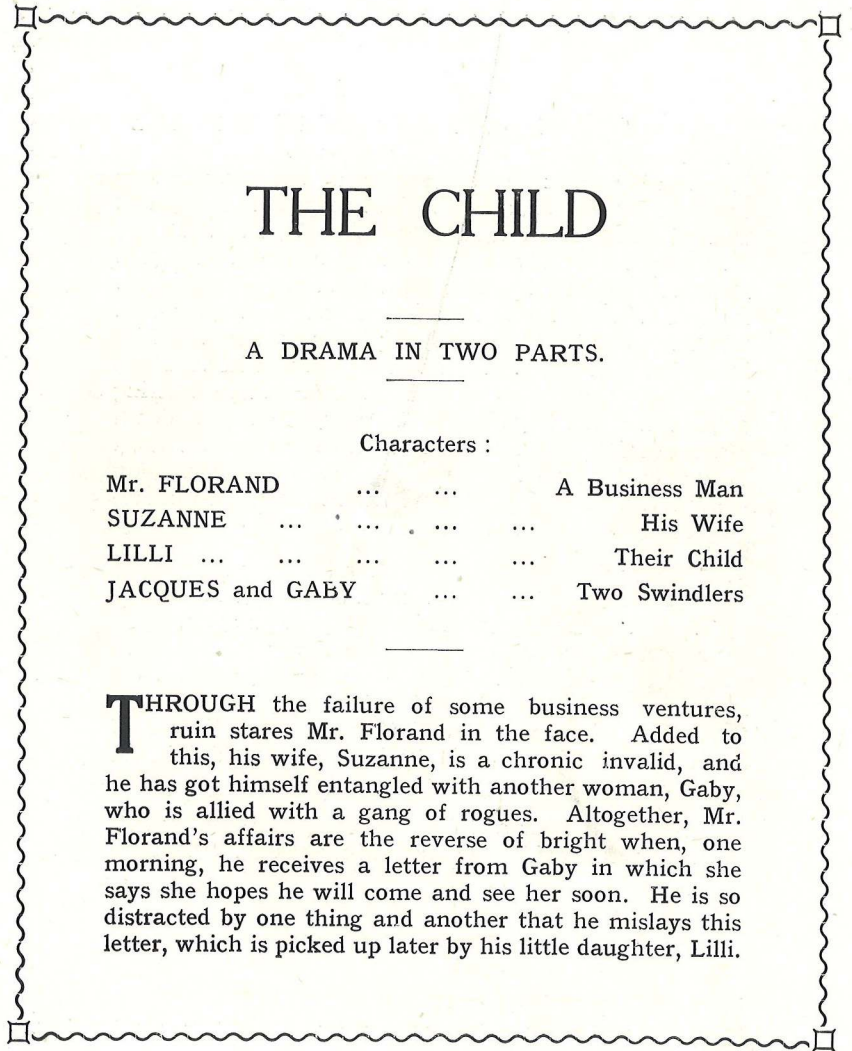
THE CHILD

A DRAMA IN TWO PARTS.

Characters :

Mr. FLORAND	A Business Man
SUZANNE	His Wife
LILLI	Their Child
JACQUES and GABY	Two Swindlers

THROUGH the failure of some business ventures, ruin stares Mr. Florand in the face. Added to this, his wife, Suzanne, is a chronic invalid, and he has got himself entangled with another woman, Gaby, who is allied with a gang of rogues. Altogether, Mr. Florand's affairs are the reverse of bright when, one morning, he receives a letter from Gaby in which she says she hopes he will come and see her soon. He is so distracted by one thing and another that he mislays this letter, which is picked up later by his little daughter, Lilli.

The child finds it on the floor, and thinks the blank page at the back will do beautifully to draw on. She is so proud of her work that she shows her mother, who, on turning over the leaf, sees Gaby's message to her husband. That night Florand returns home almost frantic. Things have gone from bad to worse, and he is now a bankrupt. Moreover, he is terribly worried about that missing letter. He is searching for it hurriedly when Suzanne enters. "Is this the letter you are looking for?" she asks him in reproachful tones. He snatches it from her. There are angry words between them, and Florand, gathering up his few remaining bank-notes, says he is sick to death of her rebukes, and intends to clear off, never to return. Poor Mrs. Florand is comforted by the child, who, on going to bed, says a prayer for her father, whose photograph hangs over her pillow.

Of course, Florand goes to seek out Gaby, who, with a crowd of disreputables, is having a gay time in a nearby restaurant. Here he is introduced to Gaby's accomplice, Jacques, and the two persuade him to accompany them to a gambling saloon. Thinking he might retrieve his fortunes, Florand plays high, but loses heavily. The gang fleece him unmercifully, and that night, as little Lilli lays dreaming of her father, he is a broken and defeated man.

Two months later and Gaby has tired of him. "You had better clear off," she says to him one day. "You are no use to me now you are penniless." Jacques enters and suggests they should do a deal. This is nothing less than the burglary of a house on which Jacques has had

his eye for a long time. Florand declines to join in the venture, and the other departs on the nefarious errand by himself.

At dead of night, Jacques steals up to a house, pulls himself up by the branches of a tree to a bedroom window and enters. It is the work of a moment to force the catch and drop into the room ; and here, just by his side, he finds a child sleeping peacefully. His movements, cat-like though they are, awaken the infant, who, with great presence of mind, turns and switches on the electric light. The little hero is none other than Lilli, for the house which Jacques has burgled is the house of his victim, Florand.

Lilli catches hold of the burglar by the arm, and there is something in the child which makes Jacques pause in his burglarious designs. Slowly he glances round the room until his eyes rest on the portrait of the child's father, Florand. Lilli notices the startled look of recognition he gives it. "Do you know my daddy?" she cries. "Will you take me to him?" Now quite overcome by the little one's pleading, Jacques murmurs assent, and Lilli dresses herself to accompany him. She then asks him to write a note to her mummy to say where she has gone. "I have gone to bring daddy home," it reads, and Lilli creeps into her mother's room and lays it on her breast. Then, out of the kindness of her simple heart, she gives the brutal Jacques a small locket as a keepsake.

Together they leave the house, but Jacques is arrested

at the very door and taken to the station and searched. Here, of course, the locket is found on him and he is about to be taken to the cells when Lilli intervenes. "Please do not harm him, he is a nice man," she pleads, and explains that the locket is a present she gave him herself. He is thereupon allowed to go free.

Florand and Gaby are sitting together in mutual disgust of each other when Jacques and the child arrive. Her father is looking in the mirror at the time, and sees, to his unutterable amazement, the figure of his little Lilli. She rushes to him and puts her arms round his neck. "Daddy dear, please come home. Mummy wants you so much," she cries, and the contrite parent follows her to the door. Gaby tries to prevent him leaving, but is flung back by Jacques, and the child and her erring father go home, to where poor Suzanne is almost on the point of death. She has read Lilli's letter and swooned away at the news. When her loved ones enter the joy of reconciliation restores her, and together the once more united family sob their pent-up feelings into each other's arms.

Bookings can be arranged through : —

WEISKER BROS.,

Kinema House, London Road,
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate.
Belfast : 15 Pottinger's Entry,
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

For LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

42 Park Place, Leeds

For YORKSHIRE

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

71 Norfolk St., Sheffield

For NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE

**THE NORTH EASTERN
FILM SERVICE,**

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

For NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND

**GREEN'S
FILM SERVICE,**

853 Gallowgate, Glasgow.

For SCOTLAND

**THE KINEMATOGRAPH
TRADING CO.,**

82 Hill Street, Birmingham.

For BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES.

**EMPIRE CINE
SUPPLIES,**

18 High Street, Cardiff.

For SOUTH WALES

The Nordisk Film Co.

Limited,

166-168-170 WARDOUR ST.
LONDON, W.

For LONDON
and
all remaining territory

Seelchen.

Das Drama eines Kindes.

in zwei Akten.

Personen:

Hainroth, Börsenspekulant.....	Herr Robert Schmidt.
Suse, seine Frau.....	Frau Augusta Blad.
Seelchen, beider Tochter.....	Else Wantzin.
Robert.....	Herr Aage Hertel.
Lulu, seine Schwester.....	Frau Christel Holch.

Suse Hainroth führt keine glückliche Ehe. Das schwere körperliche Leiden, das ihre Kräfte verzehrt, der Beruf ihres Mannes, der als Börsenspekulant heute auf der Höhe seines Glücks steht, morgen in den Abgrund völligen Ruins stürzt, auf und ab im ewigen Wechsel, alles das umdüstert das Gemüt der jungen Frau. Aber ein Sonnenstrahl ist auch ihr beschieden, ein Sonnenstrahl so hell und fein, dass die Härte und Kälte ihres Mannes wirkungslos an ihr abgleiten. Seelchen, ihr kleines blondlockiges Mädchen, mit seinem warmen Herzchen seinen leuchtenden blauen Augen, bildet auch das einzige Band zwischen ihr und dem Gatten. Da kommen Tage, wo auch Hainroths Liebe zu Seelchen zu erlöschen scheint. Um sich von seinen schweren geschäftlichen Verlusten abzulenken, hat Hainroth Beziehungen zu einem flotten Dämchen der Bohème angeknüpft. Lulu und ihr Bruder Robert ein herabgekommener Künstler, den Enttäuschung und Elend auf der sozialen Stufenleiter herabgestossen haben, bieten alles auf, um den scheinbar reichen Kaufmann dauernd an sich zu fesseln. Noch zögert Hainroth, um Seelchens willen, sich ganz von seiner Frau zu trennen. Da bringt ein Zufall die Entscheidung. Seelchen will ihrem Vater in ihrem Bilderbuch ein besonders hübsches Bildchen zeigen, aber er, der sonst immer Zeit für sein Töchterchen hat, schickt es unwillig fort und klappt das aufgeschlagene Buch rasch zusammen. Ein Brief Lulus gerät zwischen die Seiten. Auf diese Weise erfährt Suse, wie weit der Mann ihr und dem Kinde schon entglitten ist. Auf ihre Vorwürfe erwidert er heftig, wohl fühlend, wie

(Seelchen)

sehr er im Unrecht ist. Schliesslich erklärt er ihr gereizt, dass er nicht mehr zurückkehren werde und verlässt mit dem grössten Teil des Bargeldes das Haus.

Er trifft Robert und Lulu in einem Kaffeegarten der Vorstadt und lässt sich von ihnen überreden, seine unseligen Finanzverhältnisse in einem Spielklub zu verbessern. Das Gegenteil seiner Erwartungen trifft ein. Er spielt hoch und verliert den grössten Teil seines flüssigen Kapitals. Robert sieht ein, dass Hainroth doch nicht imstande sein wird, sein und seiner Schwester Los glänzender zu gestalten, und wie schon so oft sucht er auf eigene Faust eine Gelegenheit, in den Besitz einer grösseren Summe zu gelangen.

Hainroths heftige Worte, sein liebloses und unverantwortliches Handeln haben Suses Leiden eine Wendung zum Schlimmeren hervorgeufen. Sie kann Seelchen nicht mehr behüten, nicht mehr an seinem Bettchen mit ihm beten und den fernen Vater vor den traurigen Fragen des Kindes in Schutz nehmen. Schwer krank liegt sie darnieder, und um das Seelchen kümmert sich niemand mehr. Mit einem schweren, ach so schweren Herzen legt sich das kleine Mädchen schlafen, und sein letzter kummervoller Blick ruht auf dem Bild des Vaters, das über seinem Bettchen hängt.

Es ist Mitternacht. Da rascheln plötzlich die Vorhänge des offenen Fensters, ein schwarzer Schatten löscht minutenlang das Licht des Mondes aus, das hell und zärtlich im Kinderzimmer lag. Seelchen reibt sich die Augen und greift mit dem Händchen nach dem elektrischen Hebel. Im nächsten Augenblick flammt heller Schein über die weissen Möbel und erleuchtet das finstere, erschrockene Gesicht Roberts. Da verändern sich seine Züge plötzlich. Sein Blick fällt auf das Bild Hainroths, ein Zufall hat ihn in das Haus des Mannes geführt, den er seiner Familie entrissen. Das Kind hat ihn aufmerksam beobachtet. "Woher kennst Du meinen Vater", fragt es, und seine

(Seelchen)

wunderschönen blauen Augen schauen bittend zu dem Eindringling empor. Mit seiner lieben Stimme plaudert es weiter, erzählt ihm, dass es das Seelchen sei, und die Mutter so schwer krank liege, weil der Vater von ihnen gegangen sei. Die lichte Gestalt des Kindes, sein rührendes Flehen, es doch zum Vater zu bringen rühren an längst verstummte Saiten seines Innern. Als Seelchen ihm nun gar ein Medaillon mit seinem Bildchen reicht, da fühlt er, dass er Wachs geworden ist in diesen feinen zarten Händchen. Gehorsam setzt er sich nieder und schreibt nach Seelchens Diktat ein paar aufklärende Worte an Frau Suse. Dann nimmt er das Kind in seine Arme und klettert wieder durch das Fenster zurück in den Garten. Draussen aber überraschen ihn zwei Polizisten, denen sein scheues Benehmen auffällt. Sie führen ihn gefesselt auf die Polizeiwache. Zum zweiten Mal erlebt Robert, welche tiefe Macht von den Worten eines unschuldigen Kindes ausgeht. Seelchen rettet ihn, und noch inniger umschliessen seine grossen plumpen Finger das Händchen der Kleinen. So kommen Sie in die Wohnung, die Hainroth mit Lulu teilt. Wohl versucht die leichtfertige Schwester Roberts, ihn festzuhalten und des Kindes Bitte zu verhöhnen. Aber mit einer Bewegung unbeschreiblichen Abscheus schleudert Robert sie zurück.

"Lieber Vati, komm doch. Mutter ist sehr, sehr krank", sagt das Kind und schaut mit seinen stillen, ernsten Augen den Vater an. Der senkt die Wimper vor dem Blick seines Seelchens, tastet wie ein Blinder nach seiner Hand und lässt sich von ihr den rechten Weg zurückführen, von dem er in einer dunkeln Stunde abwich. Als er heimkehrt, findet er seine Frau im Sterben. Suses letzte Liebkosung gilt ihrem Seelchen, aber ein versöhnender Blick trifft auch ihn. Das Gesicht in den blonden Härchen seines Kindes verborgen, weint Hainroth seine ersten heissen und läuternden Tränen.

oooooENDEooooo

wunderbar schön diesen Augen schauen bittend zu dem Hingabenden em-
 por. Mit seiner lieben Stimme bittet er weiter, erzählt ihm, dass
 es das Seelen sei, und die Mutter so schwer krank liege, weil
 der Vater von ihnen gegangen sei. Die lichte Gestalt des Kindes
 sein rührendes Fliehen, es doch zum Vater zu bringen rühren an längst
 verstaubte Seiten seines Innern. Als Seelen ihm nun gar eig Me-
 fallen mit seinem Bildchen reicht, da lübt er, dass er Waschs Ge-
 worden ist in diesen seinen ersten Händen. Geboren setzt er sich
 nieder und schreibt nach Seelen's Blick ein paar zukünftige Wor-
 te an Frau Suse. Dann nimmt er das Kind in seine Arme und klettert
 wieder durch das Fenster zurück in den Garten. Grassen aber über-
 raschen ihn zwei Polizisten, denen sein seltsames Benehmen auffällt.
 Sie führen ihn gefesselt auf die Polizeiwache. Zum zweiten Mal er-
 leidet Robert, welcher in diesen ersten einen unerschütterlichen
 Kindes ausgeht. Seelen's Blick und noch in jenen unerschütterlichen
 seine Grossen bringen sie in die Wohnung, die Heimat, die Welt, die
 leichtfertige Schwester Robert's, die rastlosheit und des Kindes
 Bitte zu verhöhnen. Aber mit einer Bewegung unbeschreiblichen Ab-
 schens schreut Robert sie zurück.
 "Lieber Vati, komm doch. Mutter ist sehr, sehr krank", sagt
 das Kind und schaut mit seinen stillen, ersten Augen den Vater an.
 Der senkt die Lippen vor dem Blick seines Seelen's, lübt wie
 ein Bänder nach seiner Hand und lässt sich von ihr den rechten
 Weg zurückführen, von dem er in einer dunkeln Stunde schwach. Als er
 heimkehrt, findet er seine Frau im Sterben. Suse's letzte Liebkö-
 gung gilt ihrem Seelen, aber ein verständlicher Blick trifft auch ihn.
 Das Gesicht in den blonden Locken seines Kindes verborgen, weint
 Heinrich seine ersten Tränen und lübt seinen Tränen.

oooooooooooo

L ' E N F A N T .

Personnages:

Charles Florian, banquier	M. Robert Schmidt
Suzanne, sa femme	Mme Augusta Blad
Lilli, leur fille	Else Wantzin
Milot, apache	M. Aage Hertel
Fanchon, son amie	Mme Christel Holch

Le ménage du jeune banquier Florian et de sa femme Suzanne est très malheureux. Suzanne est d'une santé très faible et elle se sent abandonnée, car son mari ne semble lui montrer aucun intérêt.

Leur intérieur est près de devenir un enfer pour Florian. Ses affaires vont mal; la faillite est suspendue sur sa tête.

Le jour où il apprend que la faillite va être déclarée, tout semble s'être conjuré contre lui. Le hasard a fait tomber entre les mains de Suzanne une lettre de la maîtresse de son mari, Fanchon. Elle lui reproche en termes vifs son infidélité: ne pense-t-il donc pas au moins à leur petit enfant innocent? Florian qui est d'avance irrité de ses infortunes commerciales a, devant les justes reproches de sa femme, un mauvais mouvement, et quitte la maison en colère pour se rendre chez Fanchon afin d'y chercher l'oubli de ses ennuis. Le lendemain, Suzanne reçoit un télégramme ainsi conçu:

"Des affaires importantes m'obligent à partir sans prendre congé.

Floriand."

Deux mois passent.

Suzanne vit seule dans sa maison avec sa petite fille Lilli. Elle s'affaiblit de plus en plus chaque jour, et est remplie de soucis pour l'avenir de son enfant.

Floriand s'est, pendant ce temps, profondément dégradé.

Pour commencer, Fanchon, qui n'est autre qu'une vile crimi-

(L'ENFANT).

nelle, de connivence avec son camarade et complice Milot, a décidé Floriand à l'accompagner dans un cercle où l'on joue. Là Floriand perd rapidement ce qui lui reste d'argent disponible, et quand il n'est plus en état d'entretenir Fanchon, elle lui fait comprendre clairement qu'il mange chez elle le pain de la charité.

Une nuit Milot a projeté une effraction dans la maison de Floriand. Il s'introduit dans la chambre de l'enfant endormie. Celle-ci s'éveille. Elle n'a nullement peur de cet étranger, mais au contraire se met à bavarder avec lui. Milot, dont la première pensée a été de réduire l'enfant au silence, n'est donc pas si profondément qu'il ne se sente peu à peu le coeur attendri par cette confiance enfantine. Tout à coup, il aperçoit auprès du lit de l'enfant un portrait de Floriand. Il le regarde étonné et apprend par le bavardage de la petite fille que c'est là le portrait de son père. Mais l'enfant, qui a remarqué l'étonnement de l'étranger, comprend qu'il sait où est son père et elle lui donne le médaillon qu'elle porte au coup, à la condition qu'il la conduira auprès de lui. Milot le lui promet. Lilli lui dicte une lettre dans laquelle elle explique à sa mère où elle est allée.

Milot et Lilli s'éloignent. Une couple de sergent de ville, qui ont observé leur fuite nocturne, les arrêtent et les conduisent au poste. On trouve le médaillon sur Milot, mais Lilli explique qu'elle le lui a donné. Il n'a rien fait. Il veut justement la conduire à son père. Ils sont remis en liberté.

Juste au moment où Floriand est l'objet d'une nouvelle humiliation de la part de Fanchon, Lilli arrive et met sa petite main douce dans celle de son père: "Père, tu dois revenir avec moi à la maison, Maman est très malade," dit-elle de sa voix tendre.

Floriand comprend alors qu'une volonté plus haute a conduit

(L'ENFANT).

son enfant vers lui, et, conduit par elle, il arrive juste à temps pour recevoir le dernier soupir de sa femme, dont les yeux rayonnent en se fermant, car l'avenir de l'enfant est maintenant assuré.

- Fin -

BARCELONE. SOFIA.

MIENNE. BUDAPEST. MOSCOW.

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

COPENHAGEN.

NORDISK FILMS CO.

(L'ENFANT).

son enfant vers lui, et, conduit par elle, il arrive juste à temps
pour recevoir le dernier soupir de sa femme, dont les yeux rayonnent
en se fermant, car l'avenir de l'enfant est maintenant assuré.

- 212 -

A/s NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

